

Arrest

nr. 108 531 van 23 augustus 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 22 april 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 maart 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 juni 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 juni 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. BELDERBOSCH en van attaché C. MISSEGHES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, een Georgisch staatsburger van gemengde Georgische/Ossetische origine, bent afkomstig uit Gori, Georgië.

Uw problemen zijn begonnen toen u in oktober 2012 een oude jeugdvriend D. en zijn vriend in uw taxi vervoerde. Zij vroegen u of u iemand wist die wapens verkocht, waarna u hen in contact bracht met een wapenhandelaar. D. en zijn vriend werden vervolgens door de politie opgepakt en uw naam werd genoemd.

De familie van D. kwam hierna bij u langs en bedreigden u. Zij sloegen u in elkaar omdat u weigerde de som geld te betalen die zij eisten.

Eind oktober 2012 ging u hiertegen klacht indienen bij de politie van Gori maar u werd niet geholpen.

Op 28 of 29 november 2012 werd u opgepakt door dezelfde politie en zij eisten dat u met hen zou samenwerken. In concreto zou u bepaalde personen gratis moeten vervoeren met uw taxi. U ging akkoord en werd na drie dagen vrijgelaten.

Na deze aanhouding verbleef u tot aan uw vlucht bij uw zoon in Gori.

Op 10 december 2012 verliet u Georgië en ging tot Odessa, Oekraïne. Hierna werd u in een bus gezet die u tot België bracht.

Op 19 december 2012 kwam u in België aan en u diende diezelfde dag uw asielaanvraag in.

Ter staving van uw asielrelaas legt u uw rijbewijs neer.

B. Motivering

U vreest dat u problemen zal krijgen bij een eventuele terugkeer met zowel de Georgische autoriteiten, die van u medewerking eisen, als de neven van D., die van u een som geld eisen. Het Commissariaat-generaal verklaart uw asielrelaas echter ongeloofwaardig omwille van de volgende redenen.

In de eerste plaats moet opgemerkt worden dat uw gebrekkige kennis over de actuele situatie van uw asielproblemen en uw houding in dit verband allerm minst in overeenstemming te brengen zijn met uw verklaarde vrees voor vervolging in uw land van herkomst.

Zo heeft u geen informatie over de problemen die uw familieleden mogelijks zouden kennen in uw herkomstland naar aanleiding van uw problemen.

U stelt dat u met niemand in Georgië contact heeft aangezien u de middelen niet heeft. (CGVS p. 4)

U heeft geen concrete kennis over de incidenten die mogelijks na uw vertrek gebeurd zijn, u heeft in elk geval geen nieuws ontvangen. (CGVS p. 18)

Tot slot kan u niet zeggen of uw belagers, zowel de Ossetische neven van D. als de Georgische politie, zijn langsgelopen bij uw familie of vrienden, u weet van niets. (CGVS p. 18)

Het Commissariaat-generaal vindt deze houding niet aannemelijk.

In alle redelijkheid kan men er van uitgaan dat een asielzoeker ernstige pogingen zou ondernemen om de concrete en actuele omstandigheden van zijn asielproblemen te achterhalen teneinde zijn eigen risico beter in te schatten. Dergelijke vage verklaringen en nalatige handelingen wijzen op een gebrek aan interesse in uw situatie in uw land van herkomst en doen bijgevolg afbreuk aan uw beweerde vrees voor vervolging.

U verklaart uw geringe kennis doormiddel van het feit dat u geen middelen heeft om iemand te contacteren. (CGVS p. 4)

Deze uitleg voor uw schromelijk lakse houding volstaat niet voor het Commissariaat-generaal.

Uw klaarblijkelijke en onaanvaardbare onwetendheid over de evolutie en de actuele stand van uw vervolgingsproblemen in Georgië ondermijnen uw geloofwaardigheid en bijgevolg de geloofwaardigheid van uw problemen op ernstige wijze.

Niet alleen bleek u onwetend over de huidige toestand en evolutie van uw asielproblemen, eveneens kan u slechts beperkte informatie geven over D., het spilfiguur in uw asielrelaas.

U stelt dat D., wiens achternaam u niet geeft, en een andere persoon, die u niet meer herinnert, u om de contactgegevens van een wapenhandelaar vroegen. (CGVS p. 10) Nochtans kende u D. al sinds uw kindertijd, uw ouders kenden D. eveneens goed. (CGVS p. 11 en 17)

Nu, gezien het feit dat u hem al jarenlang kent is het opmerkelijk dat u zijn achternaam niet kan weergeven, niet weet wat hij in het dagelijkse leven deed, of waar hij concreet woonde. (CGVS p. 10, 12 en 17) U stelt dat u zelfs uw eigen straatnaam in Tskhinvali niet meer herinnert. (CGVS p. 13)

Gevraagd waar D. nu is, gezien zijn problemen in het verleden, stelt u dat u het niet weet, u bent reeds vertrokken. (CGVS p. 16)

Of hij misschien aangehouden of veroordeeld is, stelt u vaagweg dat alles mogelijk is. (CGVS p. 16)

Wederom zijn uw vage verklaringen omtrent kernelementen van uw asielrelaas weinig aannemelijk. Verwacht kon worden dat u bepaalde essentiële informatie zoals zijn achternaam, woonplaats of mogelijke arrestaties, zou herinneren en tenminste zou trachten te achterhalen wat zijn actuele situatie is, bijvoorbeeld via kennissen of vrienden die nog steeds in Tskhinvali, of Gori, verbleven.

Deze vaststellingen hollen uw geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van uw problemen verder uit.

Bijkomend bleken er ook verschillende, ernstige, tegenstrijdigheden en ongerijmdheden te zijn tussen uw verklaringen op het Commissariaat-generaal en uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken.

Vooreerst verklaart u op laatstgenoemde instantie dat u op 8 of 9 oktober 2012 gearresteerd werd door de Georgische politie en ondervraagd werd gedurende één dag, waarna u werd vrijgelaten. (CGVS-vragenlijst, vraag 3.1) Op 2 of 3 november 2012 werd u een tweede maal opnieuw opgepakt. (CGVS-vragenlijst, vraag 3.1 en 3.5)

Op het Commissariaat-generaal verklaart u echter dat u op 8 of 9 november 2012, toch na 7 november 2012, klacht ging indienen bij de politie die niet werd aangenomen. (CGVS p. 14) U stelt dat u onmiddellijk werd weggestuurd door de politie. (CGVS p. 17)

Hierna werd u opgepakt op 28 of 29 november 2012. (CGVS p. 15)

Geconfronteerd met het feit dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken stelt tweemaal gearresteerd geweest te zijn, terwijl u het op het Commissariaat-generaal heeft over een vrijwillige poging tot het indienen van een klacht, en een arrestatie, stelt u dat ze op de Dienst Vreemdelingenzaken uw poging tot het indienen van een klacht als arrestatie hebben genoteerd. (CGVS p. 19)

Wederom opgemerkt dat dan de datum waarop u klacht zou ingediend hebben, niet overeen komt met de datum waarop u, volgens uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken, een eerste maal werd gearresteerd stelt u dat u niet genoeg tijd gekregen had tijdens uw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken. (CGVS p. 19)

Het Commissariaat-generaal is niet overtuigd van uw uitleg.

Er is immers een zeer groot verschil tussen het feit dat iemand vrijwillig klacht gaat indienen en hierna onmiddellijk werd weggestuurd en iemand die gearresteerd werd door de Georgische politie en ondervraagd gedurende één dag. (CGVS-verklaring, vraag 3.1)

Bij de Dienst Vreemdelingenzaken stelt u bovendien later in het interview opnieuw dat u door de Georgische politie werd opgepakt. (CGVS-verklaring, vraag 3.5)

U verklaart met andere woorden tot tweemaal toe dat u in oktober 2012 werd opgepakt door de politie, en maakt geen melding van het feit dat u een klacht wilde indienen.

Uw uitleg dat de Dienst Vreemdelingenzaken dit verkeerdelijk genoteerd heeft kan bijgevolg niet overtuigen.

Bovendien bleek u tijdens uw interview op het Commissariaat-generaal de tweede arrestatie, namelijk op 28 of 29 november 2012, verschillend in de tijd te plaatsen dan op de Dienst Vreemdelingenzaken, namelijk 2 of 3 november 2012. (CGVS p. 14 en 15; CGVS-verklaring vraag 3.1)

U stelt dat u het zich niet goed meer herinnert. (CGVS p. 19)

Gelet op het zeer recent karakter van de feite is deze uitleg niet afdoende.

Uw uitleg voor deze verschillende ernstige tegenstrijdigheden en ongerijmdheden tussen uw verschillende verklaringen kan onmogelijk door het Commissariaat-generaal aanvaard worden. Verwacht kon immers worden dat u gelijklopende verklaringen zou afleggen doorheen de verschillende interviews in het kader van uw asielaanvraag.

In casu bent u daar niet in geslaagd.

Zo legt u tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot elementen die de kern van uw asielrelaas raken, zijnde onder meer de klacht die u trachtte in te stellen en uw daaropvolgende arrestatie.

Deze discrepanties ondermijnen sterk uw geloofwaardigheid.

Daarenboven werd de CGVS-vragenlijst samen met een Georgische tolk ingevuld en daarna nog eens in het Georgisch voorgelezen. Vervolgens hebt u de vragenlijst ondertekend, ter bevestiging dat uw verklaringen juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen.

De tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen op het Commissariaat-generaal en de Dienst Vreemdelingenzaken tasten uw geloofwaardigheid dus verder aan.

Eveneens heeft het Commissariaat-generaal ernstige twijfels betreffende de geloofwaardigheid van uw verklaarde reisroute.

U zou in een bus vanuit Oekraïne tot België gereisd zijn, met een paspoort dat voor u geregeld werd. (CGVS p. 9)

Echter, u kon u niet vertellen via welke landen u gereisd bent of via welk land u de Schengenzone bent binnengekomen. (CGVS p. 9) U stelt dat er ergens gestopt werd, maar waar dit was, weet u niet, u sliep meestal. (CGVS p. 9)

Gevraagd naar de gegevens die erop het valse paspoort stonden, stelt u dat u enkel weet dat het op uw naam stond. (CGVS p. 9)

Andere gegevens op dit paspoort, buiten de naam, kan u niet weergeven, noch weet u of er een visum in dit paspoort stond. (CGVS p. 7 en 9)

U kon geen documenten ter staving van uw reisweg voorleggen, noch werden er enige afspraken gemaakt met uw chauffeur voor in het geval van eventuele controles. (CGVS p. 9). Aangezien een dergelijke clandestiene reis een uiterst precaire onderneming is, gezien het persoonlijk belang dat u had bij het welslagen van uw vlucht uit uw herkomstland is het niet aannemelijk dat u zo weinig kan vertellen over het traject en de organisatie van deze reis.

Opnieuw hollen uw vage verklaringen uw algehele geloofwaardigheid uit.

Daarnaast kunnen de documenten die u voorlegt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas niet herstellen.

Uw rijbewijs bewijst op voldoende wijze uw identiteit hetgeen niet betwist wordt door het Commissariaat-generaal. Het is echter niet van die aard dat het de geloofwaardigheid van uw asielrelaas kan herstellen.

Tot slot dient te worden toegevoegd dat louter uw etnische origine evenmin aanleiding geeft om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging te weerhouden.

Uit de informatie blijkt immers dat er in Georgië actueel geen beleid van discriminatie is, geen klimaat van raciale haat bestaat, noch dat er sprake is van gevallen van vervolging louter omwille van de Ossetische origine.

Bijgevolg kan erop basis van de voornoemde redenen geen geloof gehecht worden aan de vervolgingsfeiten waarop u uw asiel baseert. Er dient dus besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 22 april 2013, omtrent zijn vage verklaringen, aan dat hij op 19 december 2012 in België is aangekomen en dat zijn verhoor op het Commissariaat-generaal al plaatsvond op 29 januari 2013, waardoor hij in deze korte periode (zie p. 3) *"nog niet de middelen heeft kunnen vinden, zowel financieel als organisatorisch, om contact op te nemen met familie of contactpersonen in Georgië"*, ook omwille van *"de aanpassing aan het leven in het opvangcentrum"*.

Hij wijst verder op (zie p. 4) *"geheugenproblemen zoals hij ook tijdens het interview op het Commissariaat-Generaal heeft aangegeven, met name omdat hij hoge bloeddruk heeft"*; hij stelt hierover nog documenten voor te zullen leggen die hij uit Georgië denkt te kunnen bekomen.

Hij legt uit dat hij (zie p. 4) *"door zijn geheugenproblemen en door de stress"* toen de familienaam van D. niet kon geven, maar dat hij zich nu herinnert dat deze "T." is.

De vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen aangaande zijn problemen die hem noopten zijn land van herkomst te verlaten, wijt hij aan zijn geheugenproblemen, waardoor hij (zie p. 4) *"grote moeite heeft om zich data te herinneren"*, alsook aan de korte duur van het gesprek op de Dienst Vreemdelingenzaken waarbij hij het neerleggen van een klacht omschreven heeft *"als een arrestatie en een ondervraging"*.

Tegen de vaststelling van de commissaris-generaal dat hij geen geloof hecht aan verzoekers reisroute, laat verzoeker gelden (zie p. 5) *"dat de passeur alles geregeld had, dat daar immers geld voor betaald is geweest, en dat juist omwille van het precair karakter van de onderneming, hij zich volledig gedeisd heeft gehouden en zich heeft afgesloten van de buitenwereld, en aldus weinig opgemerkt heeft tijdens zijn clandestiene reis"*.

Verzoeker voert nog aan (zie p. 5) *"dat de huidige politie stabiliteit in Georgië nog zeer pril is, dat er nog altijd spanningen zijn tussen Georgiërs en Ossetiërs, en dat de Russische Federatie de Separatistische gebieden blijft ondersteunen in hun strijd tegen de Georgische staat"*.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en van hem de vluchtelingenstatus te erkennen, minstens de bestreden beslissing te vernietigen; in ondergeschikte orde vraagt verzoeker hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen, over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund, noch door de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Bewijslast

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3. Vluchtelingenstatus

De Raad hecht geen geloof aan het asielrelaas van verzoeker.

Vooreerst stelt de Raad tegenstrijdigheden vast tussen verzoekers verklaringen afgelegd op het Commissariaat-generaal en op de Dienst Vreemdelingenzaken.

Zo verklaarde verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij op 8 of 9 oktober 2012 gearresteerd werd door de Georgische politie en ondervraagd werd gedurende één dag, waarna hij werd vrijgelaten (zie "vragenlijst" van 7 januari 2013, vraag 3.1), en dat hij op 2 of 3 november 2012 een tweede maal werd opgepakt (zie "vragenlijst", vraag 3.1 en 3.5).

Op 29 januari 2013 op het Commissariaat-generaal vertelde verzoeker daarentegen dat hij op 8 of 9 november 2012 klacht ging indienen bij de politie (zie het verhoorverslag, p. 14) en dat hij onmiddellijk werd weggestuurd (zie het verhoorverslag, p. 17), waarna hij op 28 of 29 november 2012 werd opgepakt (zie het verhoorverslag, p. 15).

De Raad wijst erop dat van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielrelaas, op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft in iedere fase van het onderzoek.

Waar verzoeker deze tegenstrijdigheden in zijn verzoekschrift wijt aan zijn geheugenproblemen, waardoor hij *"grote moeite heeft om zich data te herinneren"*, stelt de Raad vast dat dit een blote bewering betreft gezien verzoeker geen medisch attest neerlegt waaruit zou blijken dat hij aan geheugenproblemen lijdt. Uit niets blijkt dat verzoeker niet in staat zou zijn om gehoord te worden in het kader van zijn asielprocedure, noch dat de door hem voorgehouden geheugenproblemen of beweerde hoge bloeddruk van die aard zijn om een negatieve invloed te hebben gehad op het relateren van zijn verhaal.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift wijst op de korte duur van het gesprek op de Dienst Vreemdelingenzaken en aanvoert dat hij het indienen van de klacht toen heeft omschreven *"als een arrestatie en als een ondervraging"*, merkt de Raad op dat (i) verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken tot tweemaal toe verklaarde dat hij in oktober 2012 werd opgepakt door de politie en nergens melding maakte van het feit dat hij een klacht wilde indienen (zie "vragenlijst", vraag 3.1 en 3.5); (ii) de datum waarop verzoeker klacht zou hebben ingediend hoe dan ook niet overeenkomt met de datum waarop hij volgens zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken, een eerste maal werd gearresteerd (zie het verhoorverslag, p. 19).

Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat de weerslag van het gesprek op de Dienst Vreemdelingenzaken hem in het Georgisch werd voorgelezen en dat verzoeker dit vervolgens ondertekende waardoor zij zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan. Na het gesprek op de Dienst Vreemdelingenzaken kreeg verzoeker nog de gelegenheid nog iets toe te voegen, wat hij evenwel naliet.

Bovendien wijst de Raad erop dat, bij het begin van het verhoor op 29 januari 2013 op het Commissariaat-generaal, aan verzoeker uitdrukkelijk werd gevraagd of het gesprek bij de Dienst Vreemdelingenzaken normaal verlopen was en of hij alle redenen die aanleiding gaven tot zijn asielaanvraag heeft kunnen uiteenzetten, waarop verzoeker bevestigend antwoordde (zie het verhoorverslag, p. 3).

Het volstaat dan ook niet om achteraf in het verzoekschrift te stellen dat zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken niet correct waren omwille van de korte duur van het gesprek. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat wat in de "vragenlijst" van de Dienst Vreemdelingenzaken werd opgenomen, niet overeenstemt met wat hij er verklaard heeft.

De vastgestelde tegenstrijdigheden hebben trouwens geen betrekking op details, maar op feiten die rechtstreeks aanleiding hebben gegeven tot het vertrek van verzoeker uit zijn land van herkomst (RvS 15 januari 2003, nr.114.472) en die bovendien zeer recent plaatsvonden.

Gelet op deze tegenstrijdigheden, kan verzoekers relaas niet voor waar worden aangenomen.

Verder merkt de Raad nog op dat verzoeker onaannemelijk onwetend is over kernelementen van zijn asielrelaas.

Zo had verzoeker geen informatie over de problemen die zijn familieleden mogelijks zouden kennen in zijn herkomstland naar aanleiding van zijn problemen (zie het verhoorverslag, p. 4); hij had geen concrete kennis over de incidenten die mogelijks na zijn vertrek gebeurd zijn, hij verklaarde in elk geval geen nieuws te hebben ontvangen (zie het verhoorverslag, p. 18). Evenmin kon verzoeker zeggen of zijn belagers, zowel de Ossetische neven van D. als de Georgische politie, zijn langsgekomen bij zijn familie of vrienden (zie het verhoorverslag, p. 18).

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat hij op 19 december 2012 in België is aangekomen en dat zijn verhoor al plaatsvond op 29 januari 2013, waardoor hij in deze korte periode *"nog niet de middelen heeft kunnen vinden, zowel financieel als organisatorisch, om contact op te nemen met familie of contactpersonen in Georgië"*, ook omwille van *"de aanpassing aan het leven in het opvangcentrum"*, antwoordt de Raad dat van een asielzoeker kan worden verwacht dat hij niet talmt om informatie over zijn recente situatie te bekomen en actuele informatie trouwens van primordiaal belang is voor de asieldiensten om de door verzoeker geschetste vrees in te schatten.

Geen enkele wettelijke bepaling legt trouwens een termijn op die aan de asielzoeker moet worden gegund om de staving van zijn asielaanvraag voor te bereiden. Zijn verweer wordt niet aangenomen.

Verder kende verzoeker de achternaam van D., een oude jeugdvriend, niet, wist hij niet wat hij in het dagelijkse leven deed of waar hij concreet woonde (zie het verhoorverslag, p. 10, 12 en 17), terwijl hij D. al kende sinds zijn kindertijd en ook zijn ouders hem goed kenden (zie het verhoorverslag, p. 11 en 17). Op de vraag waar D. nu is, gezien zijn problemen in het verleden, antwoordde verzoeker dat hij het niet weet (zie het verhoorverslag, p. 16). Gevraagd of hij misschien aangehouden of veroordeeld is, stelde verzoeker *"dat bij ons alles mogelijk is"* (zie het gehoorverslag, p. 16).

De Raad herhaalt dat het in de eerste plaats aan verzoeker toekomt om aan de hand van een coherent relaas, achtergrondkennis van zijn leefwereld en voor zijn relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken, quod non in casu.

Waar verzoeker dienaangaande in zijn verzoekschrift wijst op *"geheugenproblemen zoals hij ook tijdens het interview op het Commissariaat-Generaal heeft aangegeven, met name omdat hij hoge bloeddruk heeft"* en uitlegt dat hij *"door zijn geheugenproblemen en door de stress"* de familienaam van D. niet kon geven, maar dat hij zich nu herinnert dat deze "T." is, herhaalt de Raad dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat zijn geheugenproblemen of gezondheidsproblemen hem ervan zouden weerhouden hebben volwaardige verklaringen af te leggen.

Verzoekers onwetendheid en zijn nalatige handelingen om zich te informeren, wijzen op een gebrek aan interesse en keren zich tegen het bestaan van en voorgehouden vrees voor vervolging.

Ten slotte hecht de Raad geen geloof aan de door verzoeker opgegeven reisweg.

Hij zou in een bus vanuit Oekraïne tot België gereisd zijn, met een paspoort dat voor hem geregeld werd, maar hij kon niet vertellen via welke landen hij gereisd is, via welk land hij de Schengenzone is binnengekomen, welke gegevens -buiten zijn naam- er op het valse paspoort stonden, noch of er een visum in dit paspoort stond (zie het verhoorverslag, p. 7, 9). Verzoeker kon geen documenten ter staving van zijn reisweg voorleggen, noch werden er enige afspraken gemaakt met de chauffeur voor in het geval van eventuele controles (zie het verhoorverslag, p. 9).

De Raad wijst erop dat de geloofwaardigheid van de reisweg kan worden betrokken als element bij de beoordeling van een asielaanvraag; de asielinstanties mogen van een asielzoeker immers correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over de door hem afgelegde reisroute.

Van verzoeker kan verwacht worden dat hij zijn ongewone en bijzondere reis uitvoerig kan toelichten en minstens weet moet hebben van welke landen en plaatsen hij doorreisde. Gezien het persoonlijk belang dat hij had bij het welslagen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst, jegens hetwelke hij verklaarde een ernstige vrees te koesteren, is het dan ook niet aannemelijk dat verzoeker zo weinig kan vertellen over het traject en de organisatie van de reis.

Gezien het risico op ernstige sancties voor mensensmokkelaars bij het ontdekken van clandestiene passagiers bij het binnenkomen in de EU, is het bovendien onwaarschijnlijk dat de smokkelaar zijn klant niet op de hoogte heeft gebracht van concrete afspraken bij binnenkomst in de EU; het is niet aannemelijk dat hij op dergelijke individuele controles niet beter voorbereid werd door zijn smokkelaar.

Ook deze vaststellingen keren zich tegen de geloofwaardigheid van verzoeker.

De Raad merkt nog op dat verzoekers etnische origine evenmin aanleiding geeft om in zijn hoofdte een gegronde vrees voor vervolging te weerhouden, gezien uit de informatie door de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat er in Georgië actueel geen beleid van discriminatie is, geen klimaat van raciale haat bestaat, noch dat er sprake is van gevallen van vervolging louter omwille van de Ossetische origine.

Verzoekers beweringen *“dat de huidige politie stabiliteit in Georgië nog zeer pril is, dat er nog altijd spanningen zijn tussen Georgiërs en Ossetiërs, en dat de Russische Federatie de Separatistische gebieden blijft ondersteunen in hun strijd tegen de Georgische staat”*, die niet gestaafd worden door enig document, doen geen afbreuk aan bovenvermelde informatie.

De Raad sluit zich aan bij de informatie in het administratief dossier, verzameld door Cedoca, een gespecialiseerde en onpartijdige dienst, en gesteund op talrijke bronnen

Gelet op bovenstaande vaststellingen wordt aan het asielrelaas van verzoeker geen geloof gehecht worden; er is derhalve geen reden om het te toetsen aan het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 (RvS 12 januari 1999, nr. 78.054, Polat).

De vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, wordt niet erkend.

2.2.4. Subsidiaire beschermingsstatus

Een ongeloofwaardig relaas kan ook niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst, een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

2.2.5. Besluit

In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van voormelde wet aantoonde.

Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig augustus tweeduizend dertien door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M. BONTE